

מסורת הש"ס

(א) ויבנות לו ויג' (ב) לקמן
 לו. מכות יג: סוטה ה: וזחם
 קו. מנחות נ"ז: ט: עירובין
 ט. ע"ז נ"א: (ג) שבת קמ.
 עירובין י: כ"ק עד:
 סנהדרין פו: מכות יג:
 (ד) מכות יג: (ה) ויג' ו:
 ויג' (ו) רש"ל להשכת
 להם ליה טעמא דנפשיה
 להמיא. (ז) מכות יג:
 (ח) ויג' רש"ל, (ט) ויג'
 תוספות חולין פו: ד"ה
 וזא" (י) יקלע. יעב"ד.

תורה אור השלם

1. או נפש אשר תגע
בכל דבר טמא או
בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או
בנבלת שרץ טמא ועלם
ממנו והוא טמא ואשם:
או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא
כה ועלם ממנו והוא
יזע ואשם:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא הו"ל נמי
וכו' דלר"ב (א"ת ח"ב)
הענין קדש ומקדש
ת"מ וי"כ ק"ה אינו
חייב אלא בהעלם
תומת קדש ומקדש:
(ב) תוס' ד"ה חלל וכו'
דחי הסתלק ודלי ומתני'
דפ"ג איירי בההראת
ספק ועלום תרויכו
סניא להו וכו' ש"ן טו
מפני וי"ל כ"ל:

מוסף רש"י

[illegible]

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

אינו חייב אלא אחס. דמאחר שנשבע עליו שבושה ראשונה נאסרת מעליו וזי הדא אישתבע ה"ל נשבע לקיים את המאזה ומנן לקמן (דף ס.) נשבע לקיים את המאזה ולא קיים פטור משבועת קרבן: זו היא להבא דלקי ענה הדריא לא לאו שיש כח מעשה אצל אוכל ולא אצל לא אלא אצל אוכל: סבר לא כ'.

הלק רבי יוחנן ס"ל כסמא כהנא
הדבר היה רבי מקמייהו: ומשנה לא
זוהי **מקומה**. ומשנה ראשונה
א"כ שחור זו ממקומה מאחר
שפסטה ברוב התלמידים לא היה
יכולת בדורות שאחר רבי לשמה
מפיהם ולבטלה מצית המדרש ויניחו
זאת שפיה והמשנה יצא שאחרונה
עיקר שחור זו מן הלה: **לוא**
שניתן לאוהרם מיסד ב"ד. לאו
המורכב בשבט לא ניתן לעושי מלקות
אלא שאם יעבור ויתרם זו המורה
שחור במקור ויקבל ואלא אם המורה
זו פקילה והמורה זו מלקות אין דינו
ללקות שלא לעושי מלקות כחבו
מתחלה. ומשניתן לאוקימנא כרבי
שימשאל דלמר נחמסמ מכות לא
שניתן לאוהרם מיתת ב"ד אם התרו בו
מלקות ולא מיתה מלקין אותו דמיהו
אחת חייבי כריתות ואחת חייבי מיתות
ב"ד יסא ככלל מלקות מ' דברי ר' י
שימשאל: **לא לוא מוקמא כר"ע**.
במיה. והא קשיא ידיעות הטומאה
בדמור לעיל (דף ג.) דלר"ע (א) אינו
חייב על העלם קדש ומקדש: ומשני
לא ארמז ר' שמעאל ב"ד. והרי
קשיא לן שנועם גבי קרבן ואוקימנא
למלקות ולא קשיא לן לר"ע ממי אי
לאו משום קדשית דלאו שניתן לאוהרם
מיתת ב"ד ששמינין ליה נהיב בנס'
מכות (יג.) דאין לוקין עליו אי הוה קשיא
לן ידיעות לקרבן הוה מוקמין לה
למלקות כולה מתנינא ר"ע והוה ניחא
לן לאוקמה אליבא דר"ע משום דקדשו
סתימאלין אליבא דלמרי' (שדירין) כ
(פ.) סתם ממני' ר"מ סתם ספרא
ר' יהודה סתם וסופא ר' נתניה
וכוליה אליבא דר"ע ממנו קבלו:
ואי הכי דממני' למלקות: ידיעות.
דמשמע וגעמלו (כ"ה) תנן הוה התראות
ניניה ואין כלן העלם: **סא לא קשיא**.
לגמור סא אין לן קושיא אחרת וז'
ש' למר כר' כרסי הוה דריוין.

לדון מלכות אלף א"כ הזכירו את העומאה והקודש או את העומאה
והמקדש והיחי' הוא אליהם מלכות קודש ומלקות מתקדש דבשאלא
לקרנן אלא ארבע העלם עומאה ואכל קודש וזכור הוא לו העלם
עומאה וזכר מתקדש וזכור הוא לו העלם קודש ואכלו העלם מקדש
ונכנס לו וזכור הוא את העומאה: וסו' ה"ו בעולה ויורד. והא' במזיד
אוקומה: **אלף אמר רב יוסף.** לעולם לקרנן ודקשא' לך לא רבי
ישמעאל ולא ר"ע ר"י ר' שמחה ואליהם דתנאי. והי"ג שבועות
נסיב לה כר"ע ידעוהו נסיב לה כר' ישמעאל ולא מסתם
סתמינהו אלף ה"ק שבועות לר"ע שמים שנה ד' ידיעות לר'
ישמעאל שמים שנה ד': **אמריהו למעשה כו.** אני ירמיה
שמועה זו של רב יוסף לפני רב הגאון ואמר דהאי נסיב לה
אליהם דתנאי דקדמך רב יוסף לא תימא נאמר ולא ס"ל ולא
סתמינהו ואדי' מסתם סתמינהו רבי ויהי' קסבר לה
שבועות כר"ע וידיעות כר' ישמעאל וטעמא דנפשיה קאמר:
ונעלם ונעלם שני פעמים. תרי ונעלם תמיני גבי עומאה קרנן
עולה

וידעוהו כי מוקמינו מחנ' כרע' ע"ג דמתניחין חיייר תלמקוה דמס' תלמקוה ואז' שפיר ה' דקמי' ידעוהו מחנ' חיייר בין לקריין בין עקבה' ותלמקוה דכרבי' שמעאל תלמקוה א"ט דמס' דפשיט' **רבי** ע"ג עליו כדאמר הגמ' (ע"ז אלפב' דר') שמעאל ואיזי מנ' ככר דלוקין עליוה' דמס' תלמקוה (דף ב') ורע' דאומר עדים וזומיין קטא' הוא' א"ט גמר' א' אכלתו ונ' אכלת' שנבעה' שום היא' ולקי' עקבה' הוא' יקרה ומנ' א"ט

ד.

אבל אובד וְאֵא אבִי אֶפֶר. דלמעט אכלתי ולא אכלתי לֹא
אחי כדלמך כפ"י (לקמן דף עא: ושם) דקאי בלהבא ומומעט
להבא ולא אזורק חרק חייב לכ"ע וליכא לימור מני דלחי למעטוי
נשבע לבטל המזוהה הוא קמני להא התם (דף ע"א.) כרישא דקח ממני
ו"ל"ט היכי דייט משאלי דלא שאלו

מֵעֵשָׂה אִין לֹקִין עֵלֵינוּ לְמַחַּם טַעֲמָא
מִשּׁוּם דְּהוּי הַתְּרַחֵם סִפֵּק וְיִיזֵל מִשְׁמַע
לִיה דְּפִטְר אִפִּילוּ נִשְׁבַּע עַל הַכֹּכֵר
חֻקְרוּ לִים וְהַמְּרוּ בִּן כְּשֶׁפֶת וְזִיקָה
וּמִיּוֹ הָאֵל נָתַן חֲסִיד הַתְּרַחֵם סִפֵּק
לְמִידִי בִּטְלוּ וְיִזֵּל טַעֲמָא *חֲסִיד הַתְּרַחֵם
סִפֵּק אִפִּילוּ נִשְׁבַּע כְּסִיפִים דְּנָפִי כְּתֵרָא
דְּמִדּוּת (דְּפִטְר עו: טס) אִינֵן אִינוּ חוֹשֶׁשׁ
רַק לְמַחֲלוֹ תֵּנָה דְּפִלִּיג אֲמַתִּי *וְאִם
וּמִנֵּן דְּפִלִּיג לְמַחַּם מַתִּי *הִכָּא
דְּרִי אִין בּוֹרֵק כֹּכֵר לִים דְּהוּי הַתְּרַחֵם
וְאִי (ט) וְלַעֲלוֹס תְּרִיבִיחִי בִּיחֵל לִבו
לְזֹקִין עַל לֹא שֶׁאִין כּוּ מֵעֵשָׂה וּמַתִּי
סִפֵּק *דְּפִיג (לְקַח דְּפ ס:) אִיירִי בְּהַתְּרַחֵם
סִפֵּק וְיִיזֵל דְּמַתִּי *שְׁמַעֲנִי לִיה דְּאִיירִי
כְּמַתִּי *לְמַחַם (טס) עַל מִינִי לִיעִיל
סִפִּיר מַתִּי דְּמִתִּיר כְּטִיבֹר אֶפֶיג
דְּלִיכָא לְמִידִר דְּפִטְר מִשּׁוּם דִּיש בָּהּ
הַתְּרַחֵם סִפֵּק דְּמַתִּי *אִיירִי דְּלִיכָא
דְּפִלִּיג תֵּנָה אֲמַתִּי דְּכִדְּשִׁי טַעֲמָא
דְּפִטְר מִתִּיר כְּטִיבֹר יֵשׁ לְפִטְרֹר הֵן
דְּמַתִּיחִין: וְהִרְדֵּר כִּבְר *אִין שֶׁאִין
כּוּ מֵעֵשָׂה אִין לֹקִין עֵלֵינוּ. *וְאִם
דְּכִרִישׁ אִינוּ תְּרִיפִיחִי (מִחִיל דְּפ מנ).

פרץ לר' יוחנן לחומר הלכה כדברי
האומר בבית והא"ר יוחנן הלכה
כסתם משנה ומנן נעלה הכבוד ולא
נשמיר ממנה כלום ומאי פריך ולא
סתמא כהנה ענין וי"ל דלא
טריפות ואלו כשירות חדא מילתא
היא ולא שייך לומר בהו קמייחא
ובתרייתא והי"ד יעקב דלורליג"ש
מיר' דה"פ והא"ר יוחנן הלכה כסתם
משנה ע"כ סתמא דלאו כשירות לאו
סתמא מעלייתא היא דאי סתם גמור
הוא אמאי הולך לפסוק בותיה
והא"ר יוחנן חדא ויזנא דהלכה
כסתם משנה ע"כ **מראות** נגעים
ט"ז **מפיקות איבא** ואין לומר כגון
אם המרו בו שלל ליכנס מתקדש
ונכנס או שלל לאכול כשר קודש
ואכל דל"כ היינו ידיעות הטומאה
ואם המרו בו שלל ליכנס במזבח

לִיָּה וּנְכֶנֶס לַפְּנִים מִמַּחֲצֹתָהּ הִיא אָמַר בִּפְרוֹק אֲלוֹ דְּכָרִים (פסחים
 דף קמ. ו) וְיֵשׁ בְּהֵרֵם הַהוּם) לָלֶךְ לִקְרָא שֶׁהִתְחַבֵּוּ וְנִקְרָא לְעֵשֶׂה דְּכָרִי בְּדָד
 וְיֵשׁ אֲבָל אִי אֵינִי לַעֲנִין קָרְבֵּן יִחָד לְדִשׁ קָרְבֵּן לֵאמֹר שְׁנוּיָהּ מִגִּנֵּעַ
 בְּקוֹצֵץ הַדְּרָהוּ. מִשְׁמַע יִחָד לְדָלִין לִקְרָא לֵאלֹהֵי דָּלָה עַל קֵלִיט ד' :
 מִרְאֹת מִשְׁמַע וְקֵשֶׁה דִּבְכִּי ר"א חֲמֵלָה (שבת דף קנב :
 וס) מִשְׁמַע דְּלִקְיָ אִף עַל קֵלִיטָה נְגִישִׁים טְהוּרִים לְדָלִין לְרַעֲתָה דְּוֹחָה אֵת
 הַעֲבוּדָה וְתִשְׁכַּח וְיִזְכָּק בְּהִרְחוֹל דְּאֵמִי נְגִישִׁים דְּעִנְיָוִה וְדִמִּי לֹא דְקוֹץ
 בְּהִרְחוֹל וְתִשְׁכַּח מִחוּסַר טְבִילָה הִתַּחַם נְגִישִׁים טְמֵאִים נְגִישִׁים טְהוּרִים
 מִזֵּי אֵיכָה לְתִימָר מִשְׁמַע דְּלִקְיָ אֲקֻלָּתָה נְגִישִׁים טְהוּרִים וְאִמְרוּ רִצְבֵּי
 דִּהֶתֶם נִמִּי לֹא אֵינִי אֲלֵא בְד' מִרְאֹת וְטְהוּרִים דְּקִאֲמֵר כְּגוֹן דְּעִמַּד
 עֲגִינוּ בֹה וְבוֹה אִז כְּהֵה וְקִרִי לִיה טְהוּרָה לִפִּי שְׁאִין מוֹחֲלֵל וְאִין
 מִחוּסַר טְבִילָה שְׂכָרָה עֲבָל : וְהִיא אֵיכָה שְׁתִּיקוּבָא בְּרִי"ג קִשּׁוּ
 דִּיבְעָה. מִימָה דְּהֵא וְדִי אִי אִז סִכַּר רִי"ע לֹא שְׁתִּיקוּבָא לְאִוֹרֵתָה מִימָה
 בְּדִי"ט לִקְרָא עֲלֵיו הֵא אִמְרוּ מִתְנִי שְׂפִיר כִּרְעֵי וְלֹא הוּם קִשְׁיָ לִיה
 יְדִיעוּת כִּיֹּן לְדִלְמָלוֹת אֵינִי מִתְנִי דִּלְעִטְרֵךְ לְתִימָר דְּסִכַּר תִּנָּה
 דִּמְתַּנְחִין לֹא שְׁתִּין לְאוֹרֵתָה מִימָה בְּד' לִקְרָא עֲלֵיו וְיִי"ל דְּקִשְׁיָ אֵל
 כֶּתֶר הֵי אִי דִיבְעָה לְמִרְאֹת מִיבְעִי לִיה אֲבָל כְּרִבִּי יִשְׁמַעֲלָה
 לְקוֹלוֹת וְהִסְתָּא אִמִּי שְׂפִיר דִּי לִיבִי אִז דְּפִרְקִי אֲמֵל מוֹקִי כְּרִי
 אִז נִמִּי וְאִסְתָּקוּ. וְאִתִּי אִ"כ סִכַּר רִי"ע לֹא שְׁאִין בִּי מַעֲשֶׂה לִקְרָא
 וְהֵא לְתִי"ט לִקְרָא עֲלֵיו שְׂמוֹס דְּגִמִּי מִתְנֵוִיל שִׁ"ר וְעִידִים וְזִמְמִין דְּקִאֲמֵר
 אֵיכָה לְתִימָר שֶׁן קִסֵּם וְיִי"ל דִּלְמָלָה סִכַּר כְּרִבִּי דִּימִי דִּלְמָלָה בְּפ"ג (למקן דף
 פִּרְשִׁיט לְעִיל דְּדוּקָא גִבִּי שְׁנוּעָה קִאֲמֵר לְעִיל דְּלִקְיָ עֲלֵיו אִמִּי שְׂפִיר :
 וְעֵלֶם

עין משפט
נר מצות

ב' א מ"י פ"ח מהל'
סנהדרין הלכה ב'
י' ב מ"י פ"ח מהל'
סנהדרין הלכה א'

גליון הש"ס

[illegible]

דבינו חנואל

שלא אולנה שוב
שלא אולנה אני חיה
אלא אלת וכו' וכו'
שבועה שיהיו שחייתן על
העל חתונה כולל על שבתה
קצת עולה וידוע ודייק
ועל מפרקי וכו' וכו'
ועל חלקי דעב משה
דאכל סא אכל סא וכו'
לך. וכו' וכו' וכו'
אני מתנה אהב סא.
ועל וכו' וכו' וכו' וכו'
אל שאן וכו' משה
לוקח עליו וכו' וכו'
לן אל שאן וכו' וכו'
משיקא לוק' עליו. וכו'
על משה לוק' עליו אל שאן
והסח' וכו' וכו' וכו'
אל שאן וכו' משה
לוקח עליו וכו' וכו'
נדרתא הראשונה לוקח עליו
משיקא. וכו' וכו' וכו'
לך ויחנן וכו' וכו'
משיקא. כהרמז. וכו' וכו'
כסא אוקיפתה למחז'
והרמז וכו' וכו' וכו'
ארגב למקלות וכו'
לוקח. וכו' וכו' וכו'
משיקא. כהרמז. וכו'
כסא דאכל אתר סא
נכח וכו' וכו' וכו'
דאשי אבירי וכו'
שולוק' וכו' וכו' וכו'
כל מקום שנאמר וכו'
ועל וכו' וכו' וכו'
עשה. וכו' וכו' וכו'
אל שניתן לאותה מילה
כ"ו אל וכו' וכו' וכו'
ופסקתה לך אוקיפתה
וכו' וכו' וכו' וכו'
לך שישמאל וכו' וכו'
חייב. וכו' וכו' וכו'
מחז' כ"ד וכו' וכו'
בכלל מלקת ארבעס
וכו' ר. שישמאל. וכו'
לך קצבה. וכו' וכו'
תרגומא. וכו' וכו'
במלקות אל. כהרמז.
אל מדינה
ותחלתא. וכו' וכו' וכו'
אל דארת קחי בעלה
וידוע. וכו' וכו' וכו'
אל אביר וכו' וכו'
סא לך עקבא
והסחי סא לך עקבא
ובדיעבד השמאס ר'
לך שישמאל וכו' וכו'
על משה
תרגומא
לך עקבא
והסחי סא לך עקבא
ובדיעבד השמאס ר'

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones